

de Amsterdamsche Bank b.v. (waarvan hij sinds 1885 lid van de Raad van Toezicht was), zou ik zeker hebben afgewezen, maar hier betrof het een Rotterdamsche firma van hoog aanzien, waarmee ik vroegere jaren in nauwe verbinding had gestaan en van wier firmanten ik veel vriendschap had genoten¹⁴).’ De firma had hem dringend nodig; zo moest hij een jaar lang de bank met het wethouderschap combineren.

Had hij goed gekozen? Hij tekent op: ’Het heeft mij veel moeite gekost, mij...te bevrijden van zeker zelfverwijt dat ik de behartiging van mijn persoonlijk meer materieel belang boven het dienen van het algemeen belang had gesteld. Ik zag daarbij te zeer over het hoofd, dat ook in mijn nieuwen werkkring dat algemeen belang in velerlei opzicht op den voorgrond zou treden¹⁵).’

Met toewijding heeft hij het nieuwe werk ter hand genomen. Bij Mees was het bestuur collegiaal; ’belangrijke besluiten dienden via het meerderheidsprincipe genomen te worden¹⁶). Samen met de reeds genoemde mr. W.A. Mees en aanstonds andere associés: mr. Philippus Mees (ingetreden 1903) en mr. Rudolf Mees (ingetreden 1910) heeft Hintzen gewerkt. Maar in de firma is niets gebeurd ’waarin Hintzen niet de hand heeft gehad of een leidende rol in heeft gespeeld¹⁷). De 74-jarige Marten Mees zegt in zijn notities: ’Toen Hintzen op ’t kantoor gekomen is, ben ik mij langzamerhand minder met de zaken gaan bemoeijen¹⁸). Makkelijk vond hij dat niet: ’Als men zolang als ik *chef* geweest is, is het een ondragelijk gevoel *bijloper* te worden¹⁹).’

In 1902 ’was de firma zelf nog bijna uitsluitend kassiersfirma. Schuchter richtte zij de eerste passen naar het bankiersbedrijf. Nog kort voor Hintzens komst werd een chèque op het buitenland, die door een van de cliënten besteld werd, geleverd door de Rotterdamsche Bank of Marx & Co...²⁰).’ Pas recent was men saldi gaan aanhouden bij banken in Londen, New York, Parijs, Berlijn, etc.; buitenlandse correspondenten had men nog niet. Het kantoor had slechts drie telefoonaansluitingen. Een verbinding met Amsterdam krijgen was moeizaam en tijdrovend. Er was wel een schrijfmachine, maar die werd stuntelig bediend. Het aantal rekeninghouders over wier credietsaldi rente werd geïnd was gering. Het bedrijf was bekrompen behuisd aan de Blaak. Maar daarin kwam in 1905 verandering. Men betrok een verbouwd pand te zelfder plaatse met gevel van architect Posthumus Meyjes.

De zaken namen een hoge vlucht. Het bedrijf werd een noemenswaardige depositobank en begon in toenemende mate han-